

[Undervisningsministeren.]

rende § 1. Der er det klart, at der er sket en ændring, som i virkeligheden svarer nøje til den ændring, der også er sket i den lov, der gælder nu, nemlig at ordet mindrebedmælede er faldet ud. § 13 er ikke ændret i forhold til det uddannelsesstøttelovforslag, vi tidligere havde; der er her tale om en programerklæring, som man i virkeligheden også havde før. Derfor er der ikke med henvisning til nogen af disse to paragraffer overhovedet baggrund for de yderligere spørgsmål, hr. Bertel Haarder stillede, som også nærmest tog sigte på, at landets økonomi ville blive rent af lave, hvis man realiserede nogle af disse ting. Det er altså i virkeligheden hr. Bertel Haarders egen opfindelse, og det manglede også i anden omgang en nærmere argumentation.

Et forslag, der endnu ikke er fremsat, skal jeg selvfølgelig afholde mig fra at gå ind i en debat om.

Så henviste fru Gerda Møller til det spørgsmål, hun stillede i første omgang om en drøftelse i undervisningsudvalget. Det fremgik ikke ganske klart af fru Gerda Møllers første indlæg, hvorfra oplysningen fra statsministeren kom — jeg betvivler ikke, at den er rigtig, jeg husker det ikke — men jeg har på intet tidspunkt noget som helst imod en drøftelse i undervisningsudvalget, det vil jeg til enhver tid være rede til, om disse principper og de problemer, der er i forbindelse med uddannelsesstøtten.

(Kort bemærkning).

Gerda Møller (KF):

Bare til ministerens oplysning: jeg står her med statsministerens skriftlige redegørelse af 7. oktober 1975 kl. 12 (Folketingstidende 1975-76, sp. 45), og under undervisningsministeren står der bl. a.:

„I sommerens løb har en embedsmandsgruppe foretaget en vurdering af de problemer, en sådan støtteordning rejser, og skitseret et konkret forslag. Undervisningsministeren agter på dette grundlag at drøfte spørgsmålet om en nyordning med folketingets undervisningsudvalg.“

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Ja, så har det nøje sammenhæng med det, jeg var inde på i mit første indlæg, nemlig at

der var lagt op til et lovforslag, som selvfølgelig skulle drøftes med folketingets undervisningsudvalg, men at det desværre ikke var blevet færdigt i denne samling, og at jeg forventede at kunne fremsætte det i næste.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Punkt 1: vil ministeren benægte, at det koster penge? Punkt 2: hvis det gør det, vil det så komme med i den pakke, som regeringen vil komme med til septemberforligets partier her i foråret, når man skal fordele de yderligere besparelser, som man skal have?

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Hr. Bertel Haarders spørgsmål er ikke blevet klarere, efterhånden som de er blevet gentaget. Vi debatterer et lovforslag fremsat af kommunisterne, og de første spørgsmål fra hr. Bertel Haarder gik på udgifterne i forbindelse med dette forslag. Jeg bad om argumentation. Jeg fik en henvisning til to paragraffer, og jeg kunne påvise, at disse paragraffer ikke holdt til den argumentation, som hr. Bertel Haarder i øvrigt gik ind på. Så kommer hr. Bertel Haarder og stiller nye spørgsmål, denne gang om et forslag, der overhovedet ikke er fremsat, hvortil jeg for lidt siden netop sagde, at jeg fandt det uhensigtsmæssigt at diskutere det, før det var færdigudarbejdet. Det finder jeg fortsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen [af Halvgaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 208. Fremsat 6/2 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Regeringen må naturligvis stille sig ganske afvisende over for det foreliggende lovforslag. De ændringer, der her er foreslået i den endnu ikke ikrafttrådte nye folkeskolelov, er identiske med de ændringsforslag, som fremskridtspartiet stillede ved anden behandling af loven den 10. juni i fjor. Disse ændringsforslag blev alle forkastet med overvældende majoritet her i salen — et enkelt dog uden afstemning — og det forekommer mig allerede af den grund meningsløst at gå ind i en realitetsbehandling af de enkelte punkter i lovforslaget.

Erling Olsen (S):

Sidste år vedtog vi et forslag til en ny lov om folkeskolen. I år skal vi gennemføre den. Det kan blive svært nok, og hvis man vedtager det foreliggende lovforslag bliver det temmelig umuligt. Det er ubegribeligt, at fremskridtspartiet ikke kan forstå det, og da jeg ser, at hr. Bach er til stede her i salen, vil jeg gentage, hvad jeg tidligere har sagt: det bliver værre og værre dag for dag.

Tove Nielsen V):

Det kan vist ikke komme bag på nogen og heller ikke på medlemmerne af fremskridtspartiet, at venstre naturligvis står bag det forlig, der er indgået om den ny folkeskolelov, der træder i kraft den 1. august i år.

Vi nikker genkendende til forslagene i dette lovforslag af fremskridtspartiet. Det var jo ændringsforslag, som ikke kunne gå igennem. Vi har ikke noget som helst ønske om at genindføre mellem skolen, som vi tidligere har haft. Vi har diskuteret de forskellige ting igennem, og vi føler ærlig talt, at det er en lidt mærkelig situation, fremskridtspartiet bringer os i, få måneder før en stor, ny, omfattende lov skal træde i kraft, og efter at man i undervisningsministeriet og rundt omkring hos alle, der på den ene eller den anden måde har med skolens arbejde at gøre, har været igennem et mægtigt stort arbejde og fortsat skal arbejde med og administrere den nye lov, så at bringe nye, men alligevel genkendte ting ind i debatten. Tror man virkelig, at man herigennem skal kuldskaste det store arbejde, der er gjort, ødelægge alt det, som man har slidt og slæbt for for at få et godt resultat ud af? Det er at spilde folketingets tid, og det er ganske og

aldeles urealistisk få måneder efter afstemningen at tro, at man kan få det gennemført.

Det er klart, at vi må afvise dette, og det er lige så klart, at vi naturligvis mener, at den lov, vi har været med til at gennemføre, er den rigtige. Vi forstår nok, at der rent taktisk fra fremskridtspartiets side kan ligge noget i at puste til de tanker, som fra visse sider kommer frem, sådan som det jo altid vil være, når en ny, stor, omsiggribende lov skal træde i kraft. Det er der jo ikke noget nyt i, og det er altså det, man forsøger én gang til. Vi er ikke så lette at skubbe til side, fordi vi naturligvis mener, at den lov, der er blevet vedtaget, er den rigtige.

Jytte Røge (FP):

At vi overhovedet skulle have en ny folkeskolelov er for mig stadig væk en gåde i betragtning af, at det, der er kommet ud af denne lov, er ringere end indholdet i den gamle lov. Derfor kunne fremskridtspartiet heller ikke medvirke til lovens vedtagelse sidste sommer. Vi vil derfor på dette tidspunkt, inden loven skal føres ud i livet, fremlægge disse forslag til ændringer for dog at prøve at gøre loven en lille smule mere acceptabel.

Under udvalgsarbejdet har vi gang på gang peget på det uheldige i, at faget tysk ikke længere gøres obligatorisk, men kun tilbydes eleverne som et valgfrit fag. For børn med meget bevidste forældre, der nøje følger med i skolens arbejde og derfor har sat sig grundigt ind i den lille blå pjece, som undervisningsministeren har udsendt, er problemet måske ikke så stort. Men for de mange børn, hvis forældre kommer trætte hjem fra arbejde, og hvor det er svært at få overskud til at interessere sig for børnenes skole, vil det være en fristelse at springe over, hvor gærdet er lavest og fravælge alle læsefagene og kun medtage de praktiske eller hobbyprægede fag. Rent teoretisk kan det faktisk lade sig gøre selv på 7.-10. klassetrin kun at have 3 skoledage à 4 timer og 2 à 5 timer, idet der kun er 22 obligatoriske timer pr. uge.

Det er også min erfaring, at børnenes indstilling til de valgfri fag er anderledes end til de obligatoriske, idet de opfattes som timer, hvor man kan komme og gå, som man har lyst til, underforstået at det jo er frivilligt,

[Jytte Røge.]

man har valgt dem. Ofte ligger disse timer som ydertimer, hvilket gør det endnu mere tillokkende at pjække. At tysk bliver et af disse frivillige fag, finder vi meget uheldigt, idet mange elever aldrig får anden boglig uddannelse end den, folkeskolen giver dem. Det er bevist, at 30 pct. af en årgang, den såkaldte restgruppe, definitivt vender ryggen til skolens port, når de først én gang har forladt den. Det vil sige, at en stor del af landets befolkning aldrig vil få lejlighed til at stifte bekendtskab med det tyske sprog.

Også på anden måde volder det hovedbrud, at tysk er frivilligt, nemlig ved optagelse til gymnasiet. Her er problemet: hvad stiller vi op med de elever, der har bortvalgt tysk, og som efter 9. eller 10. klasse finder ud af, at de gerne vil i gymnasiet? Det er utopi at tro, at man kan læse 3 års pensum i en sommerferie og gå op til prøve inden efterårsferien, sideløbende med at man går i 1. g.

Det vil med andre ord sige, at børn i 6. klasse, altså i 12-13 års alderen, skal tage stilling til, om de ønsker at få en højere uddannelse, hvortil en studentereksamen er nødvendig. Det kan man dårlig forlange af børn i den alder. Dersom tysk gøres til et obligatorisk fag på 5.-9. klassetrin, har vi i hvert fald løst disse vanskeligheder.

Med hensyn til engelsk mener vi, at jo tidligere et barn begynder at lære et fremmed sprog, desto lettere har det ved at til egne sig det. Derfor foreslår vi engelsk indført allerede på 3. klassetrin.

Vedrørende skolens henvisning til specialundervisning bør det kun ske i forståelse med eleven og forældrene. Det er altid betænkeligt at tage en elev ud af sit klassemiljø. Mange af de elever, der henvises til særundervisning, lider af ordblindhed, og jeg finder, at man bør gøre forældre til de pågældende elever opmærksom på, at der findes andre metoder til afhjælpning af denne lidelse. Jeg tænker i denne forbindelse på lydbehandlinger som beskrevet i ordblindepædagogen Amalie Sofie Høgsbro Østergaards bog „Ordblind“.

Til § 12 vil jeg sige, at fremskridtspartiet er modstander af den udelte skole, idet vi finder, at den hverken tilgodeser den svage eller den dygtige elev. Vi havde gerne set

den nuværende opdeling af eleverne efter 7. klasse fortsat. Vi er meget utilfredse med, at vi nu får en skole uden afsluttende eksamen, men med frivillig afgangsprøve i de enkelte fag. Vi vil derfor stille forslag til stk. 3 om, at såfremt en elev har deltaget i 9. klassetrins udvidede kursus i samtlige obligatoriske fag, indstillet sig til prøven i samtlige disse fag og opnået et tilfredsstillende resultat, benævnes denne prøve som en mellem-skoleeksamen. Ligeledes til stk. 4, at såfremt en elev har deltaget i 10. klassetrins udvidede kursus i samtlige obligatoriske fag, indstillet sig til prøven i samtlige disse fag og opnået et tilfredsstillende resultat, benævnes denne prøve som en realeksamen.

Som fremskridtspartiet tidligere har sagt, er vi alvorlig bekymrede for kundskabsniveauet herhjemme, idet vi føler, at vi er ved at sakke agterud i forhold til andre lande.

Svend Haugaard (RV):

Hvis ikke vi kendte fremskridtspartiet så godt, måtte man undre sig over et parti, som sidste år fremsætter et folkeskolelovsforslag gående ud på, at man i realiteten ville gøre landets folkeskoler til 2.000 ret forskellige friskoler, og året efter kommer med et meget unanceret lovforslag om en fast centraliseret eksamensskole. Det er at gå fra det ene yderpunkt til det andet på et enkelt år. Man kan da vistnok kalde det skiftende holdning, hvis det overhovedet har noget som helst med ordet holdning at gøre.

Man må da også undres over — stadig under forudsætning af, at man ikke kendte partiet så godt — at efter at vi nu har haft en lang debat om folkeskolen og har fået vedtaget en folkeskolelov, som skal træde i kraft den 1. august 1976, kommer man nu med forslag om ændringer og vil begynde debatten forfra, trods det at man kender resultatet på forhånd. Man vil ikke, hvis det nu skulle ske, at man fik forslaget vedtaget, hvad man heldigvis på forhånd ved at man ikke får, man vil ikke give folkeskolen den arbejdsro til planlægning, som den har behov for. Men man ved jo, at de andre partier ikke på samme måde hopper rundt i skiftende standpunkter, så man er sikker på at få det afvist; man kan derfor uden risiko lægge det frem til parade, men det er også det eneste, man opnår ved det.

[Svend Kauggaard.]

Det er meningsløst spild af administrati-
on, meningsløst spild af folketingets tid. Vi
må fra radikal side afvise det.

Gerda Møller (KF):

Jeg kan godt forstå, at fremskridtspartiet
har haft svært ved at afholde sig fra at for-
søge at få forbedret den ulyksalige folkesko-
lelov, som vores børn nu skal til at leve
under fra næste skoleår: en udelt folkeskole
uden afsluttende eksamen, med frivillige
afgangsprøver i hvert enkelt fag og, ser det
nu ud til, med så godt som en afskaffelse af
karaktergivning.

Vi kan ikke være uenige i lovforslagets
intentioner som helhed, men på den anden
side har skolerne landet over i den sidste tid
været i fuld gang med at indstille sig på den
nye lov, og det har jo ikke været uden be-
svær, bl. a. på grund af den sene fremkomst
af flere af de cirkulærer, der skal udgøre hele
grundlaget for undervisningen, så det vil
efter vor mening virke alt for forvirrende
både i skolerne, hos forældrene og blandt
eleverne, hvis vi allerede nu skal til at lave
om på folkeskoleloven.

Vi må altså afstå fra at støtte lovforslag-
et, uagtet at også vi kunne have ønsket de
afsluttende eksaminer eller prøver bevaret
og tysk gjort obligatorisk, når ministeren
alligevel har gjort tysk til en betingelse for
optagelse i gymnasiet.

Kristine Heltberg (SF):

Forslagsstillerne må have mig meget und-
skyldt, hvis jeg ikke tager lovforslaget sær-
lig alvorligt. Det er et sært mismask. For
det første er der nogle meget smukke inten-
tioner i retning af at indføre sprogfagene på
et tidligere tidspunkt, hvad sådan en gam-
mel sproglærer som jeg naturligvis må sige
var en god idé. På den anden side er det
uden at tænke over, hvilke fag det så skal
gå ud over, og endvidere er det et storstilet
forsøg på at genindføre den afdøde mellem-
skoleeksamen. Det synes jeg virker meget
ejendommeligt. Hvad skal det egentlig over-
hovedet være godt for at komme med sådan
et forslag, når man ved, at et flertal herinde
lige har vedtaget en skolelov, som, hvad
enten man synes, den er vidunderlig eller ej,
dog alligevel er vedtaget, og alle har indstil-
let sig på den?

Er det meningen at starte et eller andet,
en nervøsitet, der ytrer sig i, at man giver
sig til at skrive lange breve til undervis-
ningsudvalget, og skal vi have en vældig
debat om hele spørgsmålet omkring folke-
skolen én gang til? Det kan da ikke være
hensigten. Jeg kan kun sige, at jeg må be-
trachte det som noget af en forsinket aprils-
nar.

Freddy Madsen (DKP):

Vi har som bekendt også stemt imod fol-
keskoleloven og har derfor nok knap den
veneration over for det efter min mening
lidt uægte barn, som forligspartnerne giver
udtryk for ved denne lejlighed. Jeg synes
såmænd ikke, der er noget odiøst i, at det
eller det andet parti, som ikke har været
med i det forlig, gerne ser ændringer. Om
tidspunktet sa er det mest passende, kan na-
turligvis diskuteres.

Men jeg vil gerne sige om det konkrete
lovforslag, som ligger her, at det er jo ud fra
andre forudsætninger, vi har sagt nej til fol-
keskoleloven. Kun på ét punkt, nemlig
spørgsmålet om det obligatoriske tysk, er vi
enige; det var forkert at gøre det til et frivil-
ligt fag. Skal man sige noget godt om den
nye folkeskolelov, må det være, at den af-
skaffer disse eksaminer, og dem kan vi abso-
lut ikke være med til at genindføre.

Med hensyn til tysk som valgfrit fag kan
man allerede på nuværende tidspunkt se alle
de vanskeligheder, man løber ind i bl. a.
med hensyn til tilpasningen af folkeskolen
til den videregående uddannelse omkring
gymnasieskolen. Det var efter vores opfat-
telse en fejl, som man bliver nødt til at æn-
dre på et eller andet tidspunkt, og det vil vi
gerne medvirke til.

Arnfast (CD):

Der er utvivlsomt flere paragraffer i dette
lovforslag, som fremskridtspartiet sikkert
kunne få nogle i vores gruppe til at stemme
for, bl. a. dette med det tvungne tysk, hvor
vi jo også stod sammen, dengang man ved-
tog folkeskoleloven. Jeg må også indrømme,
at efter de erfaringer, man har gjort, dels
med de problemer, vi får i anledning af ad-
gangen til gymnasieskolen, dels med den
tilmelding, der er rundt omkring, burde vi
måske nok alligevel have gjort tysk obliga-
torisk.

[Arufast.]

Men ud over det tror jeg ikke, at fremskridtspartiet kan påregne vor støtte til dette lovforslag, for, som det er sagt, nu må vi se den nye lov træde i kraft, og så må vi i øvrigt se, hvor det er nødvendigt at ændre den, når vi får erfaringerne.

Jeg skal lige til slut sige, at fru Inger Stilling Pedersen (KrF) har bedt mig om at sige, at kristeligt folkeparti heller ikke kan støtte dette lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Halvgaard) (FP):

Det skal i hvert fald ikke siges om fremskridtspartiet, at vi ikke har forsøgt at imødekomme forældres ønske om en forbedring af folkeskoleloven. Vi gør det ikke, som det er sagt her, for at slå politisk mønt, men alene af hensyn til vore børn og unge.

Når vi har fremsat disse forslag om ændringer af den nye folkeskolelov, er det ikke hermed et udtryk for, at vi er tilfreds med resten af den nye lov. Der var mange andre ændringer, som vi kunne ønske, men hensigten med forslagene har alene været at rette de groveste fejltagelser i loven så hurtigt som muligt, fejltagelser, som også de forligspartier, som har været med til at gennemføre loven, godt kan se det rimelige i at få ændret.

Det gælder f. eks. ændringen i § 4, hvor man går ind for, at tysk bliver obligatorisk fra 5. klasse. Det er en praktisk foranstaltning med henblik på at sikre, at alle elever får et vist kendskab til et nabosprog. Det er vigtigt i vor tid, hvor vi har så stor forbindelse med vore nabolande, og det er endvidere en hjælp for de elever, der ønsker at gå videre i uddannelsesforløbet, hvor kendskabet til tysk er en forudsætning.

Så har vi foreslået en ændring om klassens time. Vi ved, at det normalt er dansk-læreren opgave at være klasselærer, og det vil sige, at han har rige muligheder for at have kontakt med sin klasse og sine elever. Jeg mener, at den time udmærket kunne anvendes på en bedre og mere fornuftig måde.

Så er der det skolepsykologiske arbejde og den undersøgelse, som foretages af skolepsykologer. Det er kun en lille sproglig ændring, vi foreslår, som dog i praksis kan få vidtgående konsekvenser, idet det kan bremse den

uhensigtsmæssige opbygning af den skolepsykologiske tjeneste. De efterhånden milliardbeløb, der bevilges hertil, kunne efter min mening anvendes på en meget mere fornuftig måde, f. eks. til en generel nedsættelse af klassekvotienten. Når der er begrænsede midler, som der er her i Danmark for øjeblikket, må det være en fornuftig prioritering, der må være det rigtigste.

På samme måde tror jeg, at størsteparten af Danmarks befolkning har været imod afskaffelsen af vores realeksamen. Og så tror man nu, at man har tilgodeset elevernes tarv. Tværtimod har man i allerhøjeste grad gjort vore børn og unge en bjørnetjeneste ved at fratage dem en udfordring, som er nødvendig, og som børnene selv ønsker.

Man taler så meget om folkets skole og demokrati osv. Men for at folkeskolen kan være folkets skole, må den tilrettelægges en undervisning, der tilgodeser alle elevernes evner, anlæg og interesser, og samtidig må eleverne også kunne forlange, at deres præstationer bliver vurderet; derfor må såvel en retfærdig karakterskala som hele eksamenssystemet bevares. Kan vi ikke i folkeskolen tilbyde eleverne eksamensbevis, vil protektion eller forbindelser blive noget af det vigtigste ved fremtidige stillingsbesættelser her i vores land. Skal vi klare os i konkurrencen med andre lande, er det nødvendigt, at der stilles krav til vore børn og unge, så de hver på sit område kan dygtiggøre sig i overensstemmelse med deres forudsætninger.

Jeg må indrømme, at vores lovforslag har mødt stor modstand, men det er ikke noget, der generer os på nogen som helst måde. Jeg kan blot sige her, at vi over for folketingets øvrige partier har påpeget de urimeligheder og de skævheder, der er i den nye folkeskolelov. At der så fra de partier, som har ønsket loven gennemført, er en vis stædighed, og man ikke vil indrømme de fejltagelser, man eventuelt har gjort, beklager vi, og det må vi tage til efterretning.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Blot en enkelt bemærkning til fru Gerda Møller, der benyttede lejligheden til et nyt angreb på den vedtagne folkeskolelov. Jeg skal ikke gå ind i den debat, vi har haft ved adskillige lejligheder, men blot anholde udtrykket om den sene fremkomst af flere cirkulærer i forbindelse med gennemførelsen af

[Undervisningsministeren.]
folkeskoleloven. Det var ikke nærmere dokumenteret, og det vil det nok heller ikke kunne blive.

Det er sådan, at undervisningsministeriet allerede i august måned har udsendt et gennemførelsescirkulære, hvor vi med datoer har angivet, cirka hvornår man kunne forvente de enkelte bekendtgørelser og de enkelte cirkulærer, og med forsinkelser på maksimalt 3 uger er samtlige disse bekendtgørelser og cirkulærer udsendt i overensstemmelse med dette gennemførelsescirkulære.

Gerda Møller (KF):

Det var da godt, ministeren sagde „med forsinkelse på indtil 3 uger“, for jeg har været til møder — og jeg vil gerne nævne datoerne, den 27. marts og den 29. marts — hvor der var adskillige skolefolk til stede, både skoleinspektører og skolelærere, og nogle af dem bad mig om at kalde ministeren til samråd. De cirkulærer, som de bl. a. på det tidspunkt manglede — det var altså den 27. og 29. marts — var skolevejledercirkulæret og cirkulæret om kravene til afgangsprøverne. Nu er forholdet jo det, at børnene har meldt sig allerede midt i marts, jeg tror endda på et tidligere tidspunkt, og da har man altså stået og manglet de pågældende cirkulærer.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg synes, det er sølle, når fru Gerda Møller i det angreb, hun i øvrigt kom med om den sene fremkomst, kan fremhæve to eksempler i en periode, hvor deadline altså har været den 1. marts. Massevis af mennesker har ligget med influenza ud over landet, men det er lykkedes undervisningsministeriet med denne beskedne forsinkelse at få udsendt de i alt ca. 25 cirkulærer, det drejede sig om i forbindelse med denne lov. Og jeg kan til fru Gerda Møllers beroligelse sige, at de omtalte cirkulærer er udsendt.

(Kort bemærkning).

Gerda Møller (KF):

Jeg kan selvfølgelig ikke anerkende, at det er sølle, når adskillige lærere — det ene var ved et stort skolenævnsmøde, og det andet var ved vort partis hovedbestyrelsesmøde — især ved skolenævnsmødet beklæ-

gede sig; så er det, fordi de virkelig har stået og manglet de cirkulærer, og der stod i det skema, som også jeg har fået, at de skulle være kommet den 1. marts.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Så skal jeg nøjes med at takke for den skjulte ros, der lå i, at samtlige de andre cirkulærer og bekendtgørelser var kommet til tiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Maigaard*, der har haft orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 9. april atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Jette Boutrups*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af folketinget Brixtofte, Brøndsted, Enggaard, John Haaber, Bertel Haarder, Brøndlund Nielsen og Tove Nielsen har meddelt mig, at de ønsker til undervisningsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om Roskilde universitetscenter, og hvilke planer har ministeren for bygningernes fremtidige anvendelse?“

(Foresp. nr. XVII).

Fra 17 medlemmer af tinget har jeg modtaget anmodning om, at den af ministeren for kulturelle anliggender i går givne redegørelse om revision af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed må blive sat til forhandling i tinget. Redegørelsen vil herefter komme til forhandling fredag d. 23. april.